

دایرہ اول بنیادگذار تعاون و روابط انسانی

دکتر امیر آشفته تهرانی

در انگلستان با پیدائی انقلاب صنعتی و گسترش هراکتر فرآوری ماشینی، کارگران، روستائیان و پیشه‌وران برای جستجوی کار بشهرها و معادن و هراکتر صنعتی روی آوردند. در این دوران امکان فرصت بررسی درباره حقوق و امتیازات کارگران بست آمد. نخستین کسی که وضع کارگران را در محيط کار، مورد توجه و وارسی قرار داد رایوت اون از کارفرمایان انگلستان بود. در دوره انقلاب صنعتی، دگرگونی‌های بنیادی و همه سویه، زندگی مردم اروپای غربی را دربر گرفت. پیش از سایر کشورها، انگلستان وسپس فرانسه باین راه نوین افتادند و گام‌های بلند و پر شتاب برداشتند. بکارگرفتن نیروی بخار در فرآوری، گنجایش فرآوری را بسیار زود افزایش داد و به موازات آن دگرگونی‌های ریشه‌دار اجتماعی آغاز گشت. روابط اجتماعی تازه‌ای برپایه فرآورش نوین بیان آمد. گسترده‌گی توده میانه (بورژوا) در کنار توده اشرافی بزرگ‌الکان لزوم این دگرگونی را آشکار می‌ساخت. ماشین‌های اختراعی و هراکتر صنعتی، بنیادهای کهن را فروریخت، مرز شهرها و روستاهای را بر میانداخت تا آنجا که برتری و تسلط اشراف را از هم پاشید، نفوذ کلیسا را کم کرد و بنیاد خانواده را سست نمود و شهروندی را گسترشی افرون پخشید.

انقلاب صنعتی در جامعه‌های اروپائی دو طبقه جدید بوجود آورد:

۱ - سرمایه‌داران و دارندگان کارخانه‌ها و مدیران

۲ - کارگران یا طبقه کارگر

این دو طبقه در اجتماع آن روز موجب دگرگونی‌های شگرف شد. گسترش صنعت در

نیمه دوم سده هیجده و سالهای آغاز سده نوزده موجب کوچاندن میلیونها نفر از روستایان بسوی شهرها گردید، بدانسان که نسبت جمعیت روستاشین به شهرنشین تغییر یافت. اینوی کارگران در شهرها، مسائل اجتماعی نوینی پیار آورده، از جمله میتوان تهدیتی کارگران و حکومت «قانون مفرغ دستمزدها» و پیروی آنان از قانون عرضه و تضادی کار و سرانجام کم گشتگی این طبقه در میان توده‌های اینوی شهرنشین را بر شمرد. حال آنکه پیشتر از آن، روستایی ساده در زادگاه خویش و در خانواده وزمین خویزندگی آسوده و آرام میگذراند. و انگهی افزایش همیشگی جمعیت، موجب اینوی نیروی کار میگست و وضع را دشوار میساخت.

در این هنگام (۱۷۸۹)، فرانسه دستخوش انقلابی بزرگ گردید، و در انگلستان نیز انقلاب آرام وی گیر جریان داشت. کاربره نیروی بخار و افراوهای مکانیکی نوین، کارگاههای دستی را به کارخانه مبدل میساخت و بنیان اقتصادی جامعه را دگرگون می‌کرد. دوره افزایش فرآوری شکوفان می‌شد و تقسیم جامعه به سرمایه‌داران و کارگران تگذشت با تتاب هرچه پیشتر انجام میگرفت. در همین اوان، توده متوجه شهرنشین، زندگی می‌تحرک گشتند را راه کرد و به گونه توده بی‌آرام پیشه‌وران و سوداگران کم سرمایه در آمد. شیوه نوین فرآوری ناستجیده کالاهای برآیندهای زیان‌آمیز اجتماعی پیشمار ساخت آینهان که توده‌های سرگردان، در خانه‌های پست و کوی و گذرهای دور از پیشداشت شهرها، روزافرون شدند.

ازین فرگتها، موجب ازدیاد زنن سنت‌های اخلاقی، سنتی روابط خانوادگی، نافرمانی وجود این وجوهان در برادر پسر و بزرگتر خانواده، و گسترش نابکاریها در میان زنان و کودکان گردید. کوچبدگان و روستایان که از روستاهای و مراکز کشاورزی به کارگاههای صنعت جدید پیوسته بودند بزودی در این گرداب افتادند. و سرانجام، میلیونها نفر گلدار در اماکن خراب و دودزنه لندن و سایر شهرها با تهیلستی و تباہی و نایکاری و آدمکشی دست به گریان شدند!

کاربرد افراوهای مکانیکی یا همچو بگوئیم گسترش ماشین همچا با تهیلستی و بینوائی اکثر چشمگیر، و آسایش اقلیت بسیار ناچیز همراه بود. انقلاب صنعتی، بنیادهای سنتی میانه را از میان برده بود، ولی هرگز، بهشت موعده فیلسوفان و نویسندهان بیش از انقلاب بزرگ فرانه هیچون منتسکیو^۲ و ولتر و ژان ژاک روسو^۳ را ارمنان

۱- چارتر دیکتر نویسنده ناعدار انگلیسی در آثار خویش به تشریح و توصیف این اوضاع و لحوال یادگارد است. از جمله، در کتاب «دواود کاپرفیلد»

۲- در «قرارداد اجتماعی» و «منشاء عدم مساوات»

۳- در روح اقواین

نیاورد. «رعیت قرون وسطانی (serf)» به برده صنعت نوین تبدیل شد و پول دوره سرمایه‌داری بر جای شمشیر مالکان بزرگ سده‌های میانه نشت^۱.

صنعت پس از چیرگی بر قلمرو ملی واباشته کردن بازار داخلی از فرآورده‌های گوناگون، مرزها را زیر پا می‌گذاشت و بدیگر سرزمه‌نها نیز سرازیر می‌شد. از این روی، در برخورد با منافع نیروهای صنعتی، دیگر نبردهای سخت و بی‌مانند رخ داد. روشن است که تأثیر این جنگها در داخل، روابط تودهای زحمتکش بود و همین تودها بودند که هرینه لشکرکشی‌ها و پیروزی‌ها و توان شکست‌ها را می‌پرداختند؛ و بحران ویکاری ونداری زائیده هرجنگ، جز بسوی تودهای زحمتکش راهی بجائی نمی‌برد. کوتاه سخن آنکه، با پیدائی انقلاب صنعتی و افزایش میزان تولید، سطح زندگی مردم میانه روزگار، کاهش بسیار یافت و تنگیستی پیشتری گربیانگیر آنان شد. خسارت‌بیها و بیدادگریهای فئودالها، جای خود را به سودجوییهای سرمایه‌داری داد. تا آنجا که مصلحان اجتماعی و اندیشمندانی چون سن سیمون و سیموند دو سیسموندی بسانی که بازگو شد، و رایرت اون انگلیسی و فوریه^۲ فیلسوف سویالیست فرانسوی که برنامه‌ریز جامعه‌های تعاونی بنام «فالانستر» بود، به درمان دردهای جامعه اوایل سده نوزدهم اروپا کمربستند. سویالیست‌های انقلابی میانه سده نوزدهم تا اندازه‌ای بسیار، از اندیشه‌های اینان الگو گرفتند و شیوه پذیرفتند.

شادروان دکتر بهاءالدین پازارگاد مؤلف کتاب «مکتب‌های سیاسی و فرهنگ مختصر عقاید و مرام‌های سیاسی» مینویسد:

«رابرت اون» را که یکنفر مؤسس و صاحب کارخانه بود و مبارز در بهبود احوال کارگران نمود پایه‌گذار سویالیسم نوین میدانند و عقاید کارل مارکس از طرح‌های «اون» ریشه گرفته که آنرا در کارخانه خود معمول ساخت ولی توانست عقاید و طرح خود را شکل داده به صورت سویالیسم امروز معرفی کند و این کار را بعدها مارکس بر عهده گرفت. عقاید و طرح‌های «اون» را که در بهبود احوال کارگران انگلستان مؤثر افتاده و منجر به وضع چند قانون از پارلمان انگلیس بنفع کارگران گردید اونیسم مینامند...»^۳

۱- تاریخ عقاید اقتصادی ترجمه دکتر کریم سجادی

2- Charles Fourier (1772 - 1827).

3- فوریه هر فالانستر را محل سکوت و زندگی یک جمیعت تعاونی قرارداده بود.

4- دکتر بهاءالدین پازارگاد: «مکتب‌های سیاسی»، (از اشارات اقبال) - چاپ سوم -

انقلاب صنعتی و اتحادیه‌های کارگری

با گسترش انقلاب صنعتی، رشد اقتصادی جامعه‌های اروپایی باختیری افزایش یافت و سراجام، سرمایه‌ها متبرک شد و بدبناه آن کارخانه‌ها و سازمانهای فرآوری بزرگ بیار آمد. این پدیده، خود موجب افزایش شماره کارگران شد و بدینسان گروههای انبوه کارگری در محیط کارگاهها و کارخانه‌ها گرد آمد.

چون در این هنگام پشتیبانی دولت از توده کارگران و زحمتکشان هنوز انجام نشده بود، ناگزیر آنان برای حفظ منافع خویش، اندیشه ایجاد و تشکیل اتحادیه‌های کارگری را دنبال کردند. پس از این اقدام که منجر به‌شکل گرفتن اتحادیه‌های کارگری شد، کارگران، عضویت در این اتحادیه‌های را از جان و دل پذیرفتند؛ اما اقدامات کارگران برای سر و سامان دادن و بهبود وضع خود، با واکنش‌های تند و خشن کارفرمایان و کارگران دولتی روپرتو می‌گردید به شیوه‌ای که کارگران برای بسته آوردن ابتدائی ترین حقوق انسانی مانند کاهش ساعت کار، بهانه ضرب و جرح آنها از سوی کارفرمایان و نیروهای انتظامی و کشتار گروهی از کارگران می‌شد. نخستین کسی که پس از انقلاب صنعتی به‌وضع کارگران اندیشید و نقش روابط انسانی در سازمان توجه کرد، «اون» بود.

۱- اونیسم

راپرت اون، مصلح و سوسیالیست انگلیسی در نیوتن (از توابع منتهی‌مری شایر Montgomery shire در ولز Wales) روز ۱۴ مه ۱۷۷۱ زاده شد. پدرش کار کم درآمدی داشت و سازنده زین و فروشنده برخی از افزارهای آهنی بود. تا ۹ سالگی پدستان رفت. از آن پس با خواندن کتابهایی، به خودآموزی پرداخت، سپس دریک دکان کوچک پارچه‌فروشی در منچستر سرگرم کار شد. در ۱۹ سالگی به مدیریت یک کارخانه ریستندگی در منچستر Manchester که در آن ۵۰۰ نفر کار می‌کردند برگریده شد. بزودی آن کارخانه را بصورت یکی از بهترین سازمانهای ریستندگی انگلستان در آورد. هنگامیکه اون به مدیریت و شرکت چارلتون تویست (Charlton Twist) در منچستر برگریده شد، شریک خوش را بخرید کارخانه «نیولنارک» New Lanark تقدیم کرد. اون که از موقوفیت‌های خود در منچستر به‌شور آمده گلاسگو در اسکاتلند وادار گرد. اون که از موقوفیت‌های خود در منچستر به‌شور آمده بود، برآن شد که کارخانه نیولنارک را بر بنیاد یک رشته روش‌های برگریده، جز آنچه که در سازمانهای بازرگانی جریان داشت اداره کند.

آمار کارگران کارخانه نامبرده کمایش دو هزار نفر بود که در میان آنها پانصد کودک خرسال از خانواده‌های تنگست و سازمانهای نیکوکاری ادینبورگ Edinburgh و گلاسگو Glas - Gow دیده می‌شدند. البته دارنده پیشین کارخانه دیل Dale با کودکان بخوشی رفتار میکرد ولی رو به مرفته شرایط کلی زندگانی مردم رضایت‌بخش بود.^۱

اون اگرچه سود سرشاری از کارخانه خود برد ولی بیش از گردآوری ثروت، دلبسته آن بود که کارش را خوب انجام دهد. تازه‌ترین روش‌های فنی و جدیدترین ماشینها را در کارخانه خود به کار می‌برد و در نگاهداری آنها بسیار کوشش میکرد. کارخانه‌ی او سامانی بسزا داشت و کوچکترین کمبودی در آن دیده نمی‌شد. از دید وی شگفت‌انگیز می‌آمد که گارخانه‌داران، کاملاً مراقب ماشینها و ابزارها باشند ولی کمترین توجهی به زندگی آدمهایی که در کارخانه کار میکنند، نداشته باشند. وضع کارگران، وی را سخت‌متاثر ساخته بود. بین کارگران گروه بیشماری زن و کودک هم بودند که رختهای ژنده به تن داشتند و در گلبه‌های بی‌ارزش زندگی می‌کردند، از بی‌غذائی رنج می‌بردند و ناچار بودند تا آنچا کار کنند که از نا یافتند. وی دربرابر سرگردانی همگانی، برای ساماندادن آنها دست به کار شد.^۲ آدمکشی و نابکاری با گسترش شرایط غیراخلاقی، همه‌جا‌گیر شده بود، آموزش و پرورش و بهداشت، رنگ فراموشی گرفته، وضع سکونت نیز تحمل ناپذیر شده بود. اون تلاندازه‌ای بسیار، شرایط مسکن آنان را بهبود بخشید و بیکبارگی با پایمردی خود، در اندیشه پرورش آنان برآمد، و خوی به پاکیزگی و امساك در آنها بیار آورد. وی فروشنگاهی باز کرد که مردم میتوانستند بهترین کالاهای را بمنخری، کمی بیشتر از بهای تمام شده آن خریداری کنند و فروش نوشابهای نیز سامانی تازه گرفت.

بهر حال، بزرگترین موفقیت او در آموزش و پرورش جوانان بود که به آن دلبستگی ویژه‌ای داشت. اون در سال ۱۸۱۶ در نیولنارک New Lanark نخستین کودکستان را در انگلستان با همکاری جیمز بوکانان James Buchanan بنیاد گذاشت، البته سرپرستی دقیق آن با خود وی بود.^۳

کودکان از دوسالگی به مدرسه می‌رفتند و آنجا چنان دلشاد می‌شدند که کمتر به خانه باز می‌گشتند در حالیکه رقبای او کارگران را روزی سیزده چهارده ساعت به کار

1- Encyclopaedia Britannica, (Volume 17-1972), page 4 and 5.

2- George Henry Soule: IDEAS of The GREAT ECONOMISTS:

Published by the Viking Press. Copyright 1952 by George Soule.

3- Encyclopaedia Britannica, (Volume 17-1972), page 4 and 5

وامی داشتند. در نیولانارک ساعت کار ده ساعت و نیم بود. اون کودکان بیش از ده سال را در کارخانه به کارآموزی می گماشت: اون توان فرآوردهای تباہ شده را از میان برد، وسایل شادمانی و سرگرمی برای کارگران و وجودی برای بیمه‌ی آنان فراهم آورد. اون در همه این اندیشه‌ها کامیاب شد، گرچه در آغاز، مردم به نامیک آدم شگفت‌آور و با دیر باوری باو می‌نگریستند ولی بزودی توانست خوشبینی مردم را بخود فراکشد. کارخانه نامبرده برای بدست آوردن موقیت بازارگانی کارش را دنبال کرد، ولی برخی از برنامه‌های اون هزینه‌های کلانی می‌خواست که ناخشنودی شرکاه را بیار آورد. سرانجام باحالی خسته، اعمال نفوذ خوبی را به خاطر شرکائی که تمایل داشتند کار را به شیوه‌های معمولی رهبری کنند، محدود ساخت.

اون عقیده داشت دگرگونی شرایط زندگی کارگران را به احساسات نیکخواهانه کارفرمایان فروگذاشتن، کار بیهوده‌ایست؛ اینان نهیل باینکار دارند. نهاینکه برایشان انجام پذیر است زیرا اضافه شدن سود کارفرما به مزد کارگر و هزینه‌های لازم، به اندازه‌ای بھای کالاها را بالا میرد که کارگران نمیتوانند آنچه را که ساخته‌اند، بخرند. تنها سازمان تعاوی، بدون بودن یک سرمایه‌دار میتواند سازمانی با احساسات نوعی برستانه باشد. چنانکه روش «اون» بود، برای انجام این اندیشه، بزودی نست بکار شد و به عنوان نخستین گام تصمیم گرفت سود را ۵٪ کم کند. این تصمیم برای شرکای او تحمل پذیر نبود و شرکت برچیده شد.

فلسفه کئوپراتیسم

فلسفه کئوپراتیسم (مکتب تعاوی) اون یکی از ارمناهای ارزنده‌ای است که در سول سالهای زندگی پر تلاش و کوشش خود بجماعه انسانی پیشکش کرده و براستی شفای یخت قرین فسخه‌ایست که هر اجتماع با بکاربستن آن می‌تواند بدرمان برخی از برددهای اقتصادی، اجتماعی، مادی و معنوی خود پردازد. نکته‌چشمگیر، اینکه، فلسفه کئوپراتیسم اون پرروی پایه‌های استوار بنیاد شده است و چون خورشید فروزانی بر تاریک زندگی قلفی او می‌درخشد.

شخصیت و مقام اجتماعی رابت اون در تاریخ بریتانیا در خورستایش است. در فرانسه، تنها شارل فوریه را می‌توان یافت که از این دیدگاه با رابت اون همپایه می‌باشد؛ زیرا اون و فوریه دارای نگرش‌های اجتماعی همانند بوده‌اند. بسخنی ساده برای درک زندگی معنوی یک فرد یا یک اجتماع باید به کنه زندگی مادی آن پی برد و باید دید که شالوده

زندگی مادی شخصی یا جامعه مورد نظر برچه اصلی استوار است. کلیدی را که رابت اون برای گشایش دشواری‌های مربوط به زندگی معنوی و اخلاقی بشر یافته و پیشنهاد می‌کند در بهبود اوضاع اقتصادی مؤثر است و بدین عقیده‌وی انسان هنگامی به درجه و مترلت شایسته معنوی خود نائل می‌شود که گذرنگاه مشروعی را پیشه‌سازد و اقتصاد سالم می‌پروراند. در نتیجه جامعه‌ایکه دارای اقتصاد سالم باشد مسلمان از سیاست درست پیروی می‌کند و در رهگذر تکامل زندگی معنوی قرار دارد.^۱

نیز جنبش کارگری انگلستان، مدیون اون میباشد. سوسياليسم در آن کشور بیشتر از نظریه‌های کارل مارکس^۲، مدیون سنت‌هائی است که اون بیادگار گذاشته، وی در کتاب «نظریه نوین درباره اجتماع» مینویسد: «از راه بکار بردن وسائل متناسب میتوان بیک نوع اجتماع، و حتی به تمام مردم دنیا از نادان ترین تا روشنفکرترین افراد، روش اخلاقی شایسته‌ای را یاد داد. وسائل مورد لزوم قابل‌دازه‌ای بسیار در دسترس کسانی که در امور زندگی مردم دارای نفوذ هستند قرار دارد.^۳

اون پس از سال ۱۸۳۴، اوقات خویش را به آموزش اندیشه‌های خود درباره عقلی کردن تربیت، اخلاق و ازدواج، صرف کرد. وی در ۱۷ نوامبر ۱۸۵۸ در زادگاه خود شهر نیوتاون Newtown انگلستان، زندگی را بدرود گفت. هرچند که اون نویسنده نبود اما آثار زیادی درشرح اندیشه‌های خود بر جای گذارده که مهمترین آنها عبارتند از: «نظریه جدید درباره اجتماع» (New View of Society) و «گزارش به کمیته قوانین فقر»^۴، (درباره قانون نگهداری از بینوایان) و «گزارش به بخش لنارک»^۵، «کتاب جهان اخلاقی نوین»^۶، «انقلاب در اندیشه و عمل انسان»^۷ و رساله‌های پرهیاهوی او تحت عنوان «سوسياليسم چیست؟»^۸

آثار اون از دیدگاه فکری بسیار ژرف نیست ولی عبارت‌های روشنی که برای روشنگری اندیشه‌های خود درباره انعطاف‌پذیری طبیعت بشر نوشته نفوذ واثر بسیار

۱- بروفور کل : ترجمه حسین سالکی : رابت اون مبشر نهضت تعاونی (از انتشارات سیمرغ چاپ اول - تیرماه ۱۳۴۴)، صفحات ۳۳ و ۳۴.

2- Karl Marx (1818-1883).

3- George Soule: IDEAS of The GREAT Economists (Published by the Viking press Copyright 1952).

4- Report to the committee.

5- The Report to the County of Lanark.

6- The book of the New Moral World.

7- Revolution in the Mind and Practice of the Human Race.

8- What is socialism ? (1841).

داشته است. بویژه در کتاب «نظریه نوین درباره اجتماع» این عقیده را به گونه‌ای روش، بیان کرده است.

اون و قوانین کار

نام اون در شمار سوسیالیست‌های تعاون طلب میدرخشد، با وجود این نباید چنین پنداشت که تعاون تنها رامحل مورد نظر او بوده است. وی در کارخانه‌های نیولانارک تقریباً تأسیساتی را که بعدها در برنامه‌های اقتصادی و اجتماعی وارد شد، «مانند خانه‌های مسکونی کارگران با محظوظه و فضای سبز و سالن‌های غذاخوری و فروشگاههای ویژه و صندوق پسانداز و جز آن...» بیار آورد.

افرون برآن، آنچه را که پیش‌بینی می‌شد در آینده دور (نیم‌سله پس از آن) ماده‌های «قوانین کار» را تشکیل دهد او ابداع کار و گام‌هائی بلند، پیش از زمانه خویش برداشت، از آن جمله:

— کاهش ساعت کار برای کارگران از ۱۷ ساعت به ۱۰ ساعت.

— خودداری از بکار گماردن کودکان کمتر از ده سال و گشایش آموزشگاههای کاملاً غیر مذهبی برای آنها.

— از میان برداشتن توانانهای نقدی که در آن دوره معمول بود اما بزودی بداین امر وقوف یافت که الگوهای او در صنعت نمیتواند مورد قبول کارفرمایان واقع شود، ناچار بمسوی حکومت‌ها روی آورد. علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

اون نخست به دولت انگلستان و سپس به هبران کشورهای بیگانه، مراجعه کرد و کوشید تا بدین وسیله اصلاحاتی را که می‌خواست از راه خوش‌بنداری طبقات حاکم، عملی سازد، از راه قانون بدست آورد. از این‌روی، اون برای محدود کردن کارکودکان در کارخانه‌ها به مبارزه برخاست و در وضع قانون ۱۸۱۹ که بموجب آن پائین‌ترین سن را برای پذیرش در کارخانه‌ها نهادگی تعیین می‌کرد، دخالت نمود و حتی درخواست کرد شرط سن تا ده‌سالگی افزایش یابد.

اون به ایجاد محیط اجتماعی نوین می‌اندیشید و بر این عقیده بود که آموزش و پرورش و قانونگذاری و کارهای سنجیده و عقلائی مردم، محیط اجتماعی نوین را بوجود می‌ورد. می‌گوید اگر محیط را دگرگون سازیم، کسانی هم که در آن محیط زندگی می‌کنند، دگرگون می‌شوند.

از این‌روی خود انسان نمیتواند شخصیت خویش را بازارد بلکه محیط زیست است که سازنده شخصیت او است و باز این همان بشر است که می‌باشد با پیروی از روش

صحیح باختن شخصیت خود پیردازد و آنچنانکه در خور شان و مقام انسانی میباشد زندگی کند و تنها از این راه است که وصول بیک چنین هدف بزرگی میسر میشود. این مطلب تنها ماهیت عریان جنبه‌های منفی آموزش او نیسم را آشکار میسازد. تازه در صورت پذیرفتن دلائل بیان شده، این پرسش پیش می‌آید که بدانیم محیط صحیح و سالم را چگونه ایجاد کنیم واز کجا دریابیم که کدام فلسفه و کدام شیوه اندیشه برای رسیدن باین مقصود درست است و کوتاه سخن آنکه از کدام راه باید رفت تارستگار شد و چگونه را در مورد رستگاری را به شر نشان دهیم.



پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
برترال جامع علوم انسانی